

سوورپی شوورا ۵۳ ئایه ته

سوورپی شوورا له مه ککه هاتۆته خواری و به (بسم الله) وه ۵۳ ئایه ته

به ناوی خوای به خشر و دل لاوین

حا - میم (۱) عین، سین، قاف (۲) نا بهم جوړه خوای فره به دهسه لآت و له کارزان به تو و به پیغه مبه رانی که بهر له تویش بوون، راده سپیری (۳) ته وهی له ئاسمانه کان و زه ویدایه تایبته به خوایه، ههر ئه ویشه بهرز و گه وه (۴) نیزیکه ئاسمانه کان له بهر اهر گه وه یی خوا له بانه وه پرش و بلا و بنه وه؛ فریشته کان هه میشه بی خه وشى و حه مدی پهروه رینه ری خوایان به جی دینن، بو که سانی که له زه ویدان داوی لیبور دن ده کن، ئاکادار بن خوا ههر ئه وه لیبور و فره دل لاوین (۵) که سانی که غهیری خوایان به پشتیوان داناوه، خوا راگری حیسابی ئه وانه و تو بریکار و بهر پرس نیت که ههق به وان قه بوول بکه یت (۶) نا بهم جوړه قورئانی عه ره بیمان بو تو نارد تا (خه لکی) مه ککه (ام القری) و که سانی ده ورو به ری بتر سینن، ئه وانه له رۆژی بتر سینه که هه موو خه لک له و رۆژه دا کو دهنه وه و شک و دوو دلیش له بوونی ئه و رۆژه دا نییه (ئه و رۆژه ی) که تا قمی له به هه شتدان و تا قمی کیش له ئاگری سووتینه ردان (۷) ئه گه ر خوا بیویستبا هه موو ئه وانه ی ده کرده به ره یه ک له ئاییندا (به زور رینوینی ده کردن، به لام رینوینی زوره ملی بی که لکه)، به لام خوا هه ر که س که بیه وی ده بیاته نیو به زه یی و ره حه ته ی خوی، بو سته مکاران دۆست و پشتیوانیک نییه (۸) ئایا غهیری خوایان به دۆست گرتوه؟ جا دۆستی به راستی ههر خوایه، ههر ئه وه که مردوو زیندوو ده کاته وه و ههر ئه ویشه که به سه ر هه موو شتی کدا به ده سه لآت (۹) له ههر شتی کدا که جیا وازیتان تیدا هه یه دا وه رییه که ی به خوایه، ئه م خوا تا قانه یه؛ پهروه رینه ری منه، خو م به و سپاردوو و ته وه کولم به وه و بو لای ئه ویش ده گه ریمه وه (۱۰)

(خوا) به دیه پنهانی ناسمانه کان و زهوییه، بۆ ئیوه ههر له خۆتان هاوولفاتیکی داناوه و ههروا بۆ ئازهلش ولف و لفی یه کتری به دی هیئاوه؛ له ریگای هاوولفانتانهوه ژماره تان زیاد ده کا، شتییک به وینهی خوا نییه، ههر ئهویشه ژنهوا و فره بینا «۱۱» کلله کانی ناسمانه کان و زهوی تایبهتی خواهیه، بۆ ههر کهس که بیهوی پی بژیو رسق و رۆزی بۆ زیاد ده کا و بۆ ههر که سیش که بیهوی که می ده کاتهوه، خوا به هه موو شتییک ئاگایه «۱۲» بۆ ئیوه ئاینیکی دانا که به نووخی راگه یاندبوو، وه ئهوهی که به تۆمان راگه یاند و ئهوهی که به ئیبراھیم و مووسا و عیسا مان راگه یاندبوو و ئهوهیه ئهوه دینه به دروستی به جی پینن و جیاوازی تیدا نه کهن، ئهوهی ئیوه به خه لکی را ده گه یینن بۆ ئهوانه ی شهریک بۆ خوا داده نین، فره دژواره، ههر کهس که خوا بیهوی بۆ ئه م دینه هه لیده بژیوی، ههر که سیش بۆ لای خوا بگه ریته وه ریئوینی ده کا «۱۳» ئهوان له یه کتر بلاو نه بوونه وه، مه گهر دوا ی ئهوهی که زانست و ئاگادارییان بۆ هات، ئه م له یه کتر زانه شیان له بهر ستم و لادان له راسته ریگا (دوژمنی و هسه ادهت) بوو ئه گهر له بهرا له پهروه ریته رته وه فه رمان درابا که ئهوانه تا ده می دیاری کراو زیندوو و ئازاد بن، (به عه زاب دان) داوه رییان له نیودا ده کرا، به راستی که ساتی که دوا ی ئهوان بوونه میراتگری کتیب، له باره ی ئه ودا سه خت له دوو دلیدان (ئه گهر به راستی باوه رییان به کتیبه کانیان بووا یه ده یانزانی که تۆ ناردراوی خوا ی) «۱۴» جا له بهر ئه مه تۆیش خه لک (بۆ ئه م دینی ئیسلامه) بانگ بکه و بهو جۆره ی فه رمانت پی دراوه، پایه دار بهو به دوا ی ههوا و ئاره زووی ئهوانه مه که وه و بلی: بروام هه یه به وهی به ههر کتیبیک که خوا ناردوویه تی و فه رمانم پی دراوه تا به داد گه رانه له نیو ئیوه دا ره فتار بکه م، خوا پهروه ریته ری ئیمه و ئیوه یه، ئاکامی کردهوی ئیمه بۆ خۆمانه و هێ ئیوه ش بۆ خۆتانه و له نیوان ئیمه و ئیوه دا هیهچ به لگه یه ک (که نه وترابی) نه ماوه، خوا ئیمه له قیامه تدا کۆ ده کاته وه و گه رانه وه شمان بۆ لای خواهیه «۱۵»

کهسانی که لهبابهت (دینی) خواوه شههقهسه دهکهن، دواي ئهوهی بانگ هیشتنی ئهویان قهبول کردوه، بهلگهیان لای پهروه رینهریان پوچ و بی که لکه، غهزه بی (خوا)یان لهسه ره و بو ئهوانه، عهزایی دهر دناک ﴿۱۶﴾ خوا زاتیکه ئه م کتیبه ی به هق نازل کردوه و ته رازوی بو جیا کردنهوهی راست له ناراست سازداوه، تو چ ده زانی به لکوو سات (رؤژی بهرئ) نیزیک بی ﴿۱۷﴾ ئهوانه ی که بر وایان به قیامت نییه په له و تالووکهی بو ده کهن و ئهوانه ی که بر وایان هیناوه له وه ترسیان ههیه و ئه زانن که ئه وه راست و به ره هقه، ناگادار به! کهسانی که لهبابهت رؤژی بهریدا شههقهسه یانه و در دۆنگ و دوودلن له لارییه کی سهخت و دوور له ههقن ﴿۱۸﴾ خوا سهبارت به بنده کانی خۆی به فیانه و لوتفی ههیه، به هه رکهس که بیهوی رسق و رؤزی پی ئه دا، هه ره ئه ویشه به هیز و دهسه لاتدار ﴿۱۹﴾ هه رکهسی کیشت و دهسهات و داهاتی دوارؤژی بوئ، بو ی زیاد ده کهن، کیش داهاتی دنیای گه ره ک بی له م دنیا به شی ده ده یسن و له و دنیا به شیکی نییه ﴿۲۰﴾ نایا بو ئه وان هاوبه شانیک ههیه که ئایینیکی بو کردونه ته قانونی که خوا ئیجازه ی ئه وه ی پی نه داون؟ ئه گه ر (خوا) قهستی به دوا خستنی (عهزاییان) نه بویه، کاریان دواپی پی ده هات، بو سته مکاران عهزاییکی دهر دوا ی ههیه ﴿۲۱﴾ سته مکاران به ترس و له رزه وه ده بینی له بهر ئه و کاره ی کردوویانه، له کاتی کدا به سزای کرده وه ی خۆیان ده کهن، کهسانی که بر وایان هیناوه و کرده وه ی چاکیان ئه نجام داوه له باغی به هه شتدان، هه رچی بیانه وی لای په روینه ریان ههیه، ئه مه یه فهزل و به خشینگی گه ره ﴿۲۲﴾

به مه خودا موژده بهو عهبدانهی ده‌دا که پروایان هیئا و کاری چاکیان کردوو. بلی من مزهیه کم له ئیوه ناوی مه‌گهر خوش ویستنی خزمه ئیریکه‌کان، ههر که سیش چاکه‌یه‌ک بکا زیاتر چاکه‌ی له‌گه‌ل ده‌که‌ین، خودا له تاوان ده‌بووری و به چاکه‌ی عه‌بدان ده‌زانی ﴿۲۳﴾ یا ده‌لین ئه‌و به دهم خواوه درۆ هه‌لده‌به‌ستی، جا ئه‌گهر خوا بیه‌وی مۆر له‌سه‌ر دلت ته‌دا و خوا ههر به فه‌رمانی خۆی پوچ له ئارادا ناهیللی و راستی به واژه‌کانی خۆی له جی جیدار ده‌کا؛ و هه‌قیش به قسه ده‌سه‌لمینن، ئه‌و به‌وه‌ی له ئیو دل و ده‌رووندا‌یه و ده‌بووری ئاگایه ﴿۲۴﴾ خوا زاتیکه په‌شیمانی و تۆبه له به‌نده‌کانی قه‌بوول ده‌کا و له تاوانیان ده‌بووری و ئه‌وه‌ی ده‌ی‌که‌ن ده‌یزانی ﴿۲۵﴾ دو‌عاو پارانه‌وه‌ی که‌سانی که پروایان هیئاوه و کرده‌وه‌ی چاکیان نه‌نجام داوه، وه‌لام ته‌داته‌وه و له چاکه و فه‌زلی خۆی بۆیان زیاد ته‌کا، بۆ کافرانی عه‌زابی سه‌خت هه‌یه ﴿۲۶﴾ ته‌گهر خوا رسق و رۆزی بۆ به‌نده‌کانی زیاد بکا له زه‌ویدا مل‌بائه‌ده‌ن و سته‌م ده‌که‌ن، به‌لام (له‌به‌ر ئه‌وه) به ئه‌ندازه‌یه‌ک بیه‌وی رۆزی ده‌نیی، له ناخی به‌نده‌کانی خۆی ئاگا و بینایه ﴿۲۷﴾ ئه‌و زاتیکه دو‌ای بی‌هیوا بوونیان له باران بارانه‌دا: باران ده‌بارینن و به‌خشه‌ری و دل‌لاوینن خۆشی بلاو ده‌کاته‌وه، ههر ئه‌وه بۆ گه‌وره‌یی و مه‌زنایه‌تی ته‌شی ههر حه‌مد و په‌سه‌ندی بدری ﴿۲۸﴾ له نیشانه‌کانی ئه‌ون به‌دی‌هینانی ئاسمانه‌کان و زه‌وی و ئه‌وه‌ی له جوولنده و خۆک که له ئیو ته‌و دووانه‌دا بلاو بوونه‌ته‌وه و بلاویان ده‌کاته‌وه، ههر کاتن بیه‌وی به کو‌کردنه‌وه‌شیان توانایه ﴿۲۹﴾ ههر به‌لا و موسیبه‌تیک به ئیوه بگا له‌به‌ر ته‌و کارانه‌یه که کردووتانه، خوا زۆر تاوانیشتان ده‌به‌خشی ﴿۳۰﴾ ئیوه ناتوانن له روه‌ی ته‌زدا خو له خوا بدزنه‌وه و له بن‌ده‌سه‌لاتی خوا رابکه‌ن و بیجگه له خوا پشتیوان و کارساز و یاوه‌ریکتان بۆ نییه ﴿۳۱﴾

له نیشانه کانی (دهسه لاتی) خودایه ئه و گه میانه ی چیا ئاسا له تیو زه ریادا دین و ده چن ﴿۳۲﴾
 نه گهر خوا بیهوئ با راده گری جا که شتییه کان له سهر ئاوی زه ریا له بزوتن بکهون و بوهستن،
 به قهستی ده میننه وه که له مه دا بو خورا گرانی تابشت هیینه رانی شوکرانه برتیر نیشانه گه لیک
 ههیه ﴿۳۳﴾ یا (ئه گهر بیهوئ) ئه وانه له بهر کاری که دانیشتوانی که شتییه کان کردوویانه نو قم
 و نابوودیان ده کا، زوری کیشیان ده به خشن ﴿۳۴﴾ تا که سانی له نیشانه کانی ئیمه دا شه ره قسه
 ده کهن بزانت بو ئه وان ده رتات و په نا کایه ک نییه ﴿۳۵﴾ جا ئه وه ی پیتان دراوه هوی ژیانئ ئه م
 جیهانه یه و ئه وه ی لای خواجه بو که سانی که بروایان هیئاوه و ههر به په روه رنده ی خویان پشت
 ئه ستوورن و ته وه کولیان به خواجه، باشتر و پایه دار و به رده و امتره ﴿۳۶﴾ ئه وانه شن ئه و
 که سانه ی که له تاوانه گه وره کان و کاری شووره یی و ناحه ز و دزیو ده پرینگیته وه و دووری
 ده کهن و ههر کاتی تووره و قه لئس ده بن ده بوورن ﴿۳۷﴾ ئه وانه که بانگ کردنی په روه رینه ری
 خویان وه لام داوه ته وه و نوژیان به جی هیئاوه و کاروباریان به ته گبیر و مه شه و ره ت کردن له
 نیو خویاندا جی به جی ده بئ و له و رسق و رژییه ی پیمان داون ده به خشن ﴿۳۸﴾ ئه وانه ی که
 ههر کاتی سته میکیان بی ده کا یارمه تی له به کتر ده خوازن (دیفاع ده کهن) ﴿۳۹﴾ سزای خراپه
 خراپه یه کی وه کوو ئه وه، جا ههر که س عه فو بکا و ناشتی و چاکی بکا، جهزا و پاداشی له سهر
 خواجه، خوا ناحه قیکارانی خوش ناوی ﴿۴۰﴾ بو که سانی که دوا ی سته می که لییان کراوه
 (دیفاع بکهن و) تو له بستینه وه، جا ئه مانه ره خنه یان له سهر نییه و خه تابار نین ﴿۴۱﴾ ته نیا
 ره خنه و خه تا و سزادان له سهر که سانی که سته م له خه لک ده کهن و به ناهه ق له زه ویدا مل
 با ئه دن و سته م ئه کهن و خو به زل ده زانت، بو ئه وانه عه زابی ده رداوی ههیه ﴿۴۲﴾ که سی که
 تابشت دینئ و له تاوانی خه لک خوش ده بئ، به راستی ئه مه له کاره پر بایه خ و په سه نده کانه
 ﴿۴۳﴾ ههر که س که خوا لاری بی بکا له وه به دوا هیچ یار و یاهه ریکی بو نایئ، تو (له قیامه تدا)
 سته مکاران ده بینئ که ههر کاتی عه زابی خوا ئه بینن، ده لئین: ئایا ریگای (قه ره بوو)
 که پرانه وه مان بو ههیه ﴿۴۴﴾

ئەوانە دەبینی که بەرەو دۆژەھ بۆ نێو ئاگر دەبردین بە سەرکزی و داماوی، بە ترس و بە لەرزەو بە سیلە و گۆشە ی چا و چاوەچاویانە و بە دزییەو بە بۆی دەروانن، کەسانێ کە برۆیان هینابوو دەیانوت: زیانکاران کەسانێکن کە خۆیان و کەس و کاری خۆیان لە رۆژی پەسلان دۆراندوو و لە دەس داو، ئاگادار بە کە ناحەقیکاران (ئەمرۆ) لە ئازاری هەمیشەبیدان ﴿۴۵﴾ بۆ ئەوانە بێجگە لە خوا یاوەرانیکن نییە کە یارمەتیان بدا و هەرکەسێش کە خوا لاپتی بکا، جا رێگای رزگاری بۆ نییە ﴿۴۶﴾ بانگ کردنی پەرورینەرتان و لەلام بدەنەو بەر لەوێ رۆژییک بێ کە لە لایەن خواوە گەراندەوێ بۆ نەبێ، لەو رۆژەدا نە پەناگایە کتان بۆ هەیه و نە دەتوانن تاوانتان حاشا و ئینکار بکەن ﴿۴۷﴾ جا ئەگەر ئەوانە رووبسوورینن (غەمگین مەبە، چونکە) ئیمە تۆمان نەناردوو کە پارێزەریان بێ، لەسەر تۆ نییە مەگەر راکەیانندن، ئیمە هەرکاتی لە رەحمەتی خۆمان بە مرۆ بچۆین بەو شاد (و غافل) ئەبێ، ئەگەر لە کارگەلی کە کردوویانە خراپەیان بکاتی، ناسپاسی دەکەن، بەراستی مرۆ ناسپاسە ﴿۴۸﴾ فەرمانەرەوایی ئاسمانەکان و زەوی تاییبەتی خوایه، هەرچی بیهوی خەلقى دەکا، بە هەرکەس کە بیهوی کچی ئەداتی و بە هەرکەسێش کە بیهوی کوری پێ ئەدا ﴿۴۹﴾ یا ئەگەر خوا بیهوی کچ و کور هەردووکیان ئەداتی بە وینە ی جفیک و لڤەو دووانە؛ هەرکەسێش کە بیهوی نەزۆکی دەکا، بەراستی ئەو زانا و توانایە ﴿۵۰﴾ بۆ هیچ مرۆفیک ناشی کە خوا قسە ی لە گەلدا بکا، مەگەر لە ریتی دلەو ی لە پشت پەردەو بوو ی قاسیدیکی ناردوو و ئیزنی داو؛ چی دەخوای بە دلی رابگەییینی، هەر جیتی بەرز و کارزانە بنییری، تا بە فەرمانی ئەو هەرچی بیهوی وەحی پێ بکا، بەراستی ئەو پایەبەرز و لەکارزانە: حە کیمە ﴿۵۱﴾

ہەر بہم جۆرہیش ئیمہ لہ فەرمانی خۆمان، گیانئیکمان نارده لای دلت تۆ لہ پيشدا نہتدہزانی کتیب کامہ و بروا چیبہ؟ بہلام ئیمہ ئوہمان کردہ مہشخه لیک کہ عہدانمان ئوہانہی خۆمان بخوازین بہوہ دەبخهینہ سەر رینگا، تۆیش لہ راستہ پئی ریبہری ﴿۵۲﴾ رینگای خواہک کہ ئوہی لہ ئاسمانہکان و زویدان ہی ئوہ، ئاکادار بہ! گہرانہوہی ہہموو شتیک بو لای خواہہ ﴿۵۳﴾

سوورہی زوخورف ۸۹ ئایہتہ

سوورہی زوخورف لہ مہککہ ہاتۆتہ خوارئ و بہ (بسم اللہ) وہ ۸۹ ئایہتہ.

بہ ناوی خوای بہخشہر و دل لاوین

حا، میم ﴿۱﴾ سویند بہم کتیبہ روونکہرہوہیہ ﴿۲﴾ ئیمہ ئہم قورئانہمان بہ عہرہبی دانا تا بہ لکوو تیبگہن ﴿۳﴾ ئہمہیش لہ ماکی کتیبدا (لہو حہلمہ حفووز کہ سہرچاوہی ہہموو زانینہ) لہ لای ئیمہ فرہ پایہ بہرزہ و پیر و تہژیہ لہ کارزانی ﴿۴﴾ ہەر چہندہ ئیوہ کۆمہ لئ بلہوہز و لاسار گوئ نہ بیس بن ئاخۆ ئیمہ لہم بیرہوہریہ واز دینین ﴿۵﴾ چہندہ پینغہ مہبرانئیکی زۆرمان نارده ئیو کۆمہ لانی بہر لہ ئیوہ ﴿۶﴾ ہیچ پیغہ مہبرانئیکیان بو نہ چوو مہگہر ئوہی گالتہیان پئ تہ کرد ﴿۷﴾ ئوہانہی کہ بہ ہیترتہر بوون لہ نیومان بردن، چریکہ و چیرۆکی پیشینان لہ بہرا تیبہری ﴿۸﴾ تہگہر لہوانہ بیرسی کی ئاسمانہکان و زہوی خہلق کردوہ، دہلین: خوای فرہ بہ دەسہلات و لہ کارزان ئوہانہی خہلق کردوہ ﴿۹﴾ ئوہ زاتہی کہ زہوی بو تان کردۆتہ لاندک و جیگای پشوودان، رینگہی بو پیدا کیشاون تا رینوین بن (و بگہنہ مہقسہد) ﴿۱۰﴾